מהדורה למורה – הנפילה שלימדה אותי ללכת

כיתה ח' · טור דעה · 341 מילים · גרסה: רגיל · מפתח תשובות בעמוד זה, דפי התלמידים מהעמוד הבא

מבנה הדף: טקסט עם פסקאות ממוספרות ← חלק א' איתור (רמה א') ← חלק ב' הסקה, השוואה ומונח (רמה ב') ← חלק ג' טיעון והבעת עמדה (רמה ג') ← כרטיס יציאה. בכל שאלה התלמידים מסמנים "איך הגעתם לתשובה" – כתוב בטקסט / חיברתי רמזים / חשבתי והרגשתי.

🔑 הנפילה שלימדה אותי ללכת – טור דעה

1 (א') · במבחן במתמטיקה (48), בתחרות הכתיבה של העיר ובאודישן למקהלה. [מילים להדגשה: באילו, שלושה תחומים]

2 (א') · היא לא אמרה "לא נורא", אלא בדקה איתה את המבחן ומצאה שרוב הטעויות היו מאותו סוג – משוואה עם שבר. [מילים להדגשה: מה עשתה]

3 (א') · מה בדיוק לא הצליח? מה היה בשליטתי ומה לא? מה אפשר לעשות אחרת בפעם הבאה? [מילים להדגשה: אילו, שלוש שאלות]

4 (ב') · ברשתות כולם משתפים רק הצלחות (תעודות, גביעים, במה), ואף אחד לא משתף כישלונות, ולכן נוצרת תמונה לא מלאה של המציאות. [מילים להדגשה: מה גורם, פסקה ב]

5 (ב') · האמונה שאפשר לפתח יכולות במאמץ ובתרגול, ושכישלון הוא שלב בדרך. הכותבת למדה את מה שחסר לה במתמטיקה ועלתה ל־82, וכתבה את הסיפור מחדש מוקדם וקראה אותו שש פעמים. [מילים להדגשה: הסבירו, המונח, איך פעלה]

6 (ב') · אפשר לטעון שאין סתירה: צמיחה אינה חובה להצליח בכל תחום; חוכמה היא גם לבחור במה להשקיע. מצד שני, אפשר לטעון שהיא ויתרה מהר מדי. תשובה מנומקת מתקבלת. [מילים להדגשה: האם יש סתירה, הסבירו]

7 (ג') · תשובה אישית: עמדה ברורה + נימוק + פרט מהטור (למשל: "ברשתות כולם מעלים תעודות"; הציון 82 שהכותבת הכי גאה בו). [מילים להדגשה: באיזו עמדה, נמקו, פרט אחד לפחות]

💡 לדיון בכיתה: בקשו מהתלמידים לנמק בעל פה את סימון "איך הגעתם לתשובה" בשאלה אחת מכל חלק.

טקסט 17: הנפילה שלימדה אותי ללכת

כיתה ח' · טור דעה · גרסה רגילה

שם: _____ **כיתה:** _____ **תאריך:** _____

📖 לפני הקריאה: כולנו נכשלים לפעמים: במבחן, במשחק, בניסיון להתקרב למישהו. איך מגיבים לכישלון? הטור שלפניכם נכתב בידי תלמידת כיתה ח' בעיתון בית הספר. קראו, ושימו לב איך משתנה היחס שלה לכישלון.

טור דעה

הנפילה שלימדה אותי ללכת

נכשלתי במבחן, בתחרות ובאודישן – באותו חודש. היום אני חושבת שזה היה החודש החשוב בשנה.

א בחודש שבט של שנה שעברה נכשלתי שלוש פעמים. במבחן במתמטיקה קיבלתי 48. בתחרות הכתיבה של העיר הסיפור שלי לא הגיע אפילו לרשימה הקצרה. ובאודישן למקהלה, הקול שלי נשבר בדיוק באמצע הבית השני. באותו ערב נכנסתי למיטה בשבע וחצי, משכתי את השמיכה מעל הראש, והחלטתי שאני פשוט "לא טובה בכלום".

ב אני מספרת את זה כי אני חושבת שאנחנו מדברים על הצלחות הרבה יותר מדי, ועל כישלונות הרבה פחות מדי. ברשתות כולם מעלים תעודות, גביעים ותמונות מהבמה. אף אחד לא מעלה את המבחן עם ה־48. כך נוצרת תחושה שכולם מצליחים, ורק אני נופלת.

ג מה שהוציא אותי מהשמיכה היה שיחה עם המורה למתמטיקה. היא לא אמרה לי "לא נורא". היא הוציאה את המבחן, וביקשה שנבדוק יחד איפה בדיוק טעיתי. התברר שרוב הטעויות היו מאותו סוג: לא הבנתי איך פותרים משוואה עם שבר. "זה לא אומר שאת לא טובה במתמטיקה," היא אמרה. "זה אומר שחסר לך דבר אחד. ודבר אחד אפשר ללמוד."

ד מאז אני מנסה לשאול את עצמי, אחרי כל כישלון, שלוש שאלות: מה בדיוק לא הצליח? מה היה בשליטתי ומה לא? ומה אני יכולה לעשות אחרת בפעם הבאה? לפעמים התשובה כואבת. בתחרות הכתיבה, למשל, הבנתי שכתבתי את הסיפור בלילה שלפני ההגשה, בלי לקרוא אותו שוב אפילו פעם אחת.

ה פסיכולוגים מדברים על "חוסן" – היכולת להתאושש מקושי ולהמשיך. חוסן הוא לא לא ליפול; חוסן הוא לקום. ויש עוד מושג שאהבתי: "גישה של צמיחה" – האמונה שהיכולות שלנו אינן קבועות, ושאפשר לפתח אותן במאמץ ובתרגול. מי שחושבים כך רואים בכישלון שלב בדרך, ולא סוף הדרך.

ו בסוף השנה קיבלתי במתמטיקה 82. לא מאה, אבל זה היה הציון שהכי גאיתי בו בחיים. את הסיפור כתבתי מחדש, שלושה שבועות לפני התחרות של השנה, וקראתי אותו בקול לאחותי שש פעמים. למקהלה לא ניסיתי שוב. החלטתי שלא כל דבר חייב להיות שלי – וגם זה, אני חושבת, סוג של חוכמה.

ז אז אם אתם עכשיו מתחת לשמיכה, אחרי מבחן, משחק או אודישן – תישארו שם קצת. מותר להיות עצובים. אבל אחר כך תוציאו את הראש, ותשאלו: מה הדבר האחד שחסר לי? כי דבר אחד – אפשר ללמוד.

חלק א' – שאלות הבנה ואיתור מידע (רמה א')

💡 הדגישו בכל שאלה את המילים החשובות – מילת השאלה, המספר (שניים? שלושה?) והפסקה – ורק אחר כך ענו.

1. באילו שלושה תחומים נכשלה הכותבת בחודש שבט? 🔍 איתור מידע

איך הגעתם לתשובה? ☐ 🔍 כתוב בטקסט ☐ 🧩 חיברתי רמזים ☐ 💭 חשבתי והרגשתי

2. מה עשתה המורה למתמטיקה כדי לעזור לכותבת? 🔍 איתור מידע

איך הגעתם לתשובה? ☐ 🔍 כתוב בטקסט ☐ 🧩 חיברתי רמזים ☐ 💭 חשבתי והרגשתי

3. אילו שלוש שאלות שואלת הכותבת את עצמה אחרי כל כישלון? 🔍 איתור מידע

איך הגעתם לתשובה? ☐ 🔍 כתוב בטקסט ☐ 🧩 חיברתי רמזים ☐ 💭 חשבתי והרגשתי

חלק ב' – הסקת מסקנות, השוואה ומונחים (רמה ב')

4. מה, לפי פסקה ב, גורם לתחושה ש"כולם מצליחים, ורק אני נופלת"? 🧩 הבנה והסקה

איך הגעתם לתשובה? ☐ 🔍 כתוב בטקסט ☐ 🧩 חיברתי רמזים ☐ 💭 חשבתי והרגשתי

5. הסבירו את המונח "גישה של צמיחה" בלשונכם, והראו איך הכותבת פעלה לפיה. 🧩 הבנה והסקה

איך הגעתם לתשובה? ☐ 🔍 כתוב בטקסט ☐ 🧩 חיברתי רמזים ☐ 💭 חשבתי והרגשתי

6. הכותבת החליטה לא לנסות שוב במקהלה, ואומרת ש"גם זה סוג של חוכמה". האם יש כאן סתירה לרעיון של צמיחה? הסבירו. 🧩 הבנה והסקה

איך הגעתם לתשובה? ☐ 🔍 כתוב בטקסט ☐ 🧩 חיברתי רמזים ☐ 💭 חשבתי והרגשתי

חלק ג' – טיעון והבעת עמדה (רמה ג')

יש הטוענים שבית הספר צריך להפסיק לפרסם הצלחות (תעודות הצטיינות, ציונים גבוהים, גביעים), כי זה גורם לתלמידים אחרים להרגיש כישלון. אחרים טוענים שחשוב לפרסם הצלחות, כי הן נותנות מוטיבציה והשראה.

7. באיזו עמדה אתם תומכים? נמקו והסתמכו על פרט אחד לפחות מן הטור או מניסיונכם. 💭 טיעון ועמדה

מה נתון בשאלה?	
מה עליי לעשות כדי לענות?	
מה חייב להופיע בתשובה שלי?	

התשובה המלאה:

💡 תזכורת לתשובה מלאה: הצהרת עמדה ברורה + נימוק הגיוני + הוכחה או דוגמה (מהטקסט או מהחיים).

1. מילת השאלה שהכי עזרה לי היום: _____
2. שאלה שהייתה לי קשה, ולמה: _____
3. משהו שלמדתי מהטקסט: _____

איך הרגשתי בתרגול? ☐ 😀 ☐ 🙂 ☐ 😐 ☐ 😟